

Zaključne razstave in prireditve slovenskih šol v slikah

Razstava slovenske osnovne šole pri Sv. Ani se ponaša z mnogimi deli, ki pa se odlikujejo tudi po lepi izdelavi. Pridne deklice in dečki so letos tudi dvakrat nastopili, kajti prireditelj, ki so jo imeli med letom, so morali na željo vseh staršev ponoviti.

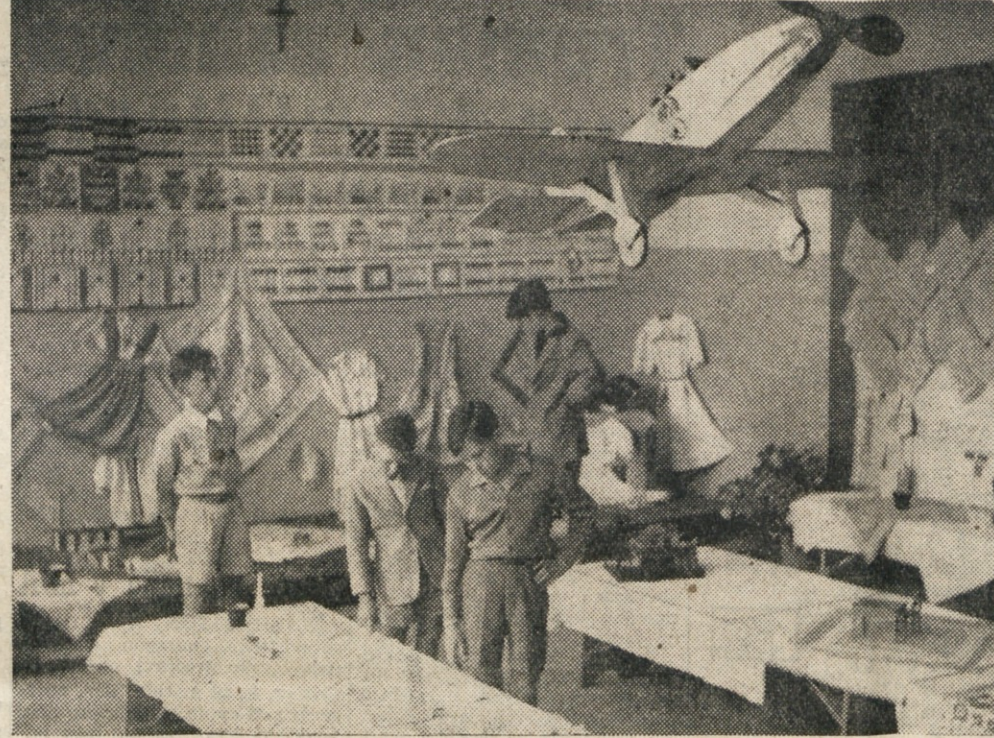
Pionirji iz Rocola in od Sv. Jakoba so nastopili v soboto pri Gregorju za recitacijami, petjem in igrico «Vrabcin» ter dosegli velik uspeh.

Sola v Ul. sv. Franciška se ob zaključku šolskega leta ni postavila le z lepo urejeno razstavo, temveč je pokazala svoje uspešno delo tudi z odličnim uspehom učencev, ki so pokazali izpisi za gimnazijo.

Strokovna sola v Rojšanu je poleg dekliških ročnih del razstavljala tudi lepe in natančne izdelke gojencev. Razstava je pokazala sistematično delo vzgojiteljev, zato tudi uspeh na koncu leta ni mogel izostati.

Učenci in učenke slovenske osnovne šole na Opčinah so letos prav lepo zaključili šolsko leto. Priredili so razstavo ročnih del in risb, ki je pokazala velik napredek naših solarjev. Tudi s prireditvijo so se odlično postavili. Nastopili so z igro «Dve Marički», v kateri so igrali, plesali in peeli. Z njimi so nastopali tudi učitelji. Igra je tako navdušila, da si vsi poslušalci žele ponovitev.

Slovenska osnovna sola pri Sv. Ivanu je pokazala svoje uspehe z odlično igro «Janko in Metka» v Avditoriju in s pestro razstavo.

Gojenci strokovne šole na Opčinah so z razstavljenimi deli pokazali vso sprtnost svojih mladih rok.

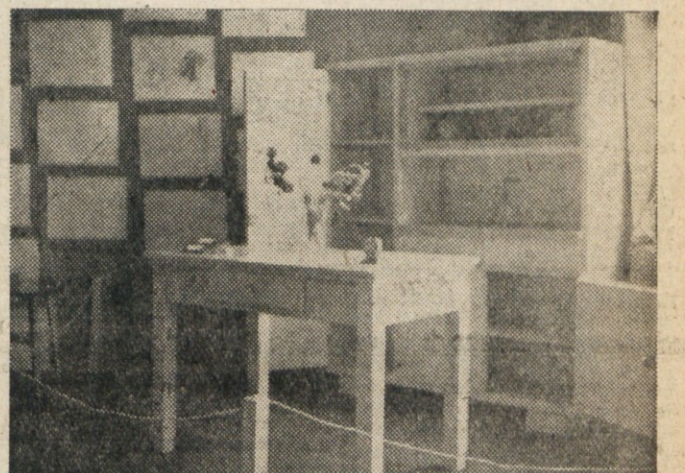
Ob zaključku šolskega leta so se postavili barkovljanski otroci s prav lepimi ročnimi deli. Posebno so nam ugajale bluze, ki so jih deklice izvezle v narodnih motivih.

Slovenska osnovna sola iz Skednja je zaključila šolsko leto z nadvse uspelo predstavo, ki je privabila mnogo velikih in malih, da so občudovali pogumne mačke, ki so nastopali. Poleg prireditve je imela sola tudi razstavo, ki je bila pestra in zanimiva. Na sliki vidimo risbe in deska ročna dela, v ozadju, pa vrsto «Klajčkov», ki so ljubko peeli in plesali na prireditvi.

Osnovna sola pri Sv. Jakobu je imela poleg drugih del razstavljene posebno lepe vezene, ki so jih drobne ročice skrbno izvezle.

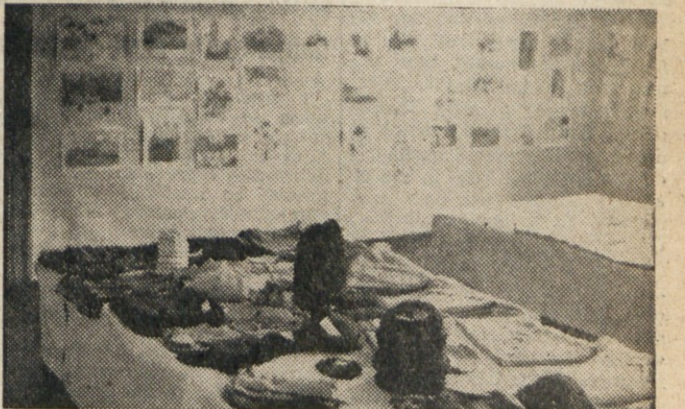
Strokovna sola na Opčinah je imela razstavljena že velika dela, ki dokazujejo, da bodo mladi gojenci postali kmalu pravi mojstri.

Kakor industrijska sola, tako je pripravila razstavo tudi osnovna sola v Rojšanu. Tudi ročna dela učencev te šole so bila prav lepa.

Tudi slovenska osnovna sola v Ul. Donadoni je zaključila šolsko leto s pristrčno prireditvijo in uspelo razstavo.

Slovenska nižja gimnazija pri Sv. Jakobu je imela med prvimi šolami lepo in zanimivo razstavo ob zaključku šolskega leta.

LJUDSKA GIBANJA V ŠPANJI IN INFORMBIROJEVSKI VODITELJI V EMIGRACIJI

V ČASU POGODBE HITLER-STALIN

Jose del Barrio

Februarja 1939 leta so fašistične armade potisnile v Francijo čez Pireneje preko pol milijona Spancev. Zgodovina revolucionarnih bojev do tedaj še nikoli ni poznala tako številne emigracije. S pol milijonom emigrantov so prešli v Francijo. Vlada in predsedništvo republike, parlament, predsednik katalonske vlade, njegova vlada in parlament Katalonije, baskijski predsednik in njegova vlada, nacionalna vodstva vseh antifasiističnih strank in organizacij, a z njimi nekoliko tisocev voditeljev in članov; 200.000 borcev v popolni vojni opreči, ki čeprav izčrpani, so vendarle predstavljali močno silo.

ZA VEDNO MOZNOSTI
Teh pol milijona ljudi je predstavljalo velik politični kapital poleg vseh; težko, ki so bile s tem nastale v Franciji in sploh v svetu. Ta tako številna emigracija je bila bogata in je razpolagala s ogromnimi denarnimi sredstvi. Vsaka partija in organizacija je prav tako razpolagala z znatnim kapitalom. Komunistična partija Španije in Združenja socialistična partija Katalonije sta imeli v Franciji najštevilnejše in najbolj organizirane sile. Istočasno sta bili tudi najbolj odločni, ker sta ohranili tabor pri svojem članstvu na zavidljivi višini, kljub porazu in dezorientaciji, ki je vladala zaradi stališča in aktivnosti voditeljev KPS. Ekonomski sredstva teh dveh partij so bila prav tako pomembna. V Franciji, Severne Afrike in Amerike, kamor so prišle prihajajoče peve skupine beguncem, so bila prav člani teh dveh partij

prvi, ki so se organizirali in poravnano začeli razvijati politično življenje. Voditelji KPS in PSU so imeli sijajne možnosti, da razvijejo pomembno politično delavnost v novo nastalem položaju, tako v odnosu na Španijo kakor tudi proti inozemstvu. Takoj po prihodu v Francijo je prišla do izraza razdvojenost v republikanskem taboru. Ta razdvojenost je bilo koristna in zaradi tega ni bilo potrebno ničesar ukrepati, da izgine; prav nasprotno, potrdilo je, ki smo do poslednjega trenutka vojne ter tudi v emigraciji ostali zvesti republiki. Mi smo tvorili ogromno večino. Na drugi strani so bili tisti, ki so se zbirali okoli izdajalske Hunte, polkovnika Casada in malhno steno tistih, ki so se jim pozneje pridružili. To je bila majhna skupina voditeljev brez množice. Prva skupina je služila kot baza republikanski vladi v emigraciji, v kateri so sodelovali tudi predstavniki KPS. Socialistične partije (Partido socialista obrero de España - PSOE). Splošne sindikalne zveze, Nacionalne konfederacije dela, Združene socialistične partije Katalonije, Baskijske nacionalne partije (Partido nacional Vasco - PNV), kakor tudi predstavniki drugih republik in nacionalnih partij. Ta kladba odpora, za kakršno smo jo imeli še naprej, je uživala podporo najširših množic kakor tudi mladinskih organizacij. Druga skupina, odkriti nasprotniki tega, da bi republikanska vlada podaljšala svoj obstanek se v emigraciji, pa se je zbirala okrog socialističnega voditelja Indalecija Prijeta.

Obstoječe razcepjenosti ni zmanjševala sila množice v emigraciji, zaradi tega je bilo najmojše, da je komunistična partija, kot najbolj disciplinirana organizacija sil (in tudi zaradi tega, kar smo zgoraj navedli) začela izvajati politiko, ki bi odgovarjala novim pogojem. Razdeljenost med likovci, ki je glasila izvedbo vojnega poraza na današnje informbirojevske šefe in delegate Kominterne. Izvršni odbor Kominterne je rešil kazni Dolores Ibaruri, Antonio Urbica, Miha Carillija, Delicada itd. Izvršni odbor Kominterne je znal, kaj dela. ODGOVORNOST POLITBIROJA IN DELEGATOV KOMINTERNE Nekega dne bo vsekakor potrebno, da v isto obdobje brez kakšne koli pristranosti in samoljubja objasnimo, kaj se je dogajalo v Moskvi za časa diskusij, ki smo jih imeli Jose Dias, Dolores Ibaruri, Jesus Ernandes, Comorera in jaz z Dimitrovim, Pikom, Martijem in drugimi člani izvršnega odbora Kominterne. To so bile neskončne diskusije. Poleg vsega je bilo na njih jasno postavljena odgovornost sedanjih informbirojevskih voditeljev, a potem tudi delegatov Kominterne za neuspehe, katere smo doživeli v Španiji. Svar se je tako daleč razvila, a argumente, katere smo ni uporabljali, je bilo nemogoče pobiti, tako da je izvršni odbor Kominterne, ko je uvidel, da je treba komunistično internacionalno rešiti pred vsako odgovornostjo za poraze v Španiji, našel izhod v tem, da je odgovornost zvrnil na politbiro

KPS (katerega je Kominterne nedvoumno obtožila, da ima etrsko glavo), kakršno imajo končno vsa vodstva, ki so osnovana po njihovih zamisli) ter iznesel proti politbiroju KPS resolucijo, najkajzali, da brez diskusije ne sprejemamo zunanje politike sovjetske vlade. Zaradi tega smo bili mi tisti, katere je bilo treba likvidirati.

Ko je bila končana diskusija, je bilo odločeno, da Jesus Ernandes, Juan Comorera in jaz zapustimo ZSSR. Tedaj je bila že druga polovica oktobra. V tej dobi je bilo stališče vsakega komuniste od dogovora Hitler-Stalin, kaj misli o tem dogovoru; brez dvoma ni bil rezultat teh razgovorov. Komunistični svet, Jesus Ernandes in Juan Comorera so konfirirali v Norveški vse do začetka 1940. leta. Ko sta se ponovno vrnila v Moskvo, je Comorera - ker se je pokoril - odšel v Meksiko, Ernandesu je šele 1944. leta uspelo, da zapusti Sovjetsko zvezo. Jaz sem zapustil Moskvo 1940. leta. Napotili so me v Južno Ameriko a posebno prepovedjo, da ne smem vršiti nikakršne vodilne funkcije, niti v Združenih socialističnih partijih Katalonije niti v Komunistični partij Španije. Komunistična internacionalna je poskušala povečati avtoriteto sedanjih španskih kominformističnih voditeljev, tako da je resolucijo, katero so izglasovali proti njim, vrnila ad acta. Tako stališče je tedaj prišlo Kominterne.

Dogovor Hitler-Stalin je prinesel tako španski emigraciji kakor tudi množicam v Španiji sami velikansko škodo. Te škode niso mogli komunisti nikoli več popraviti. Sovjetska politika emirus, obramba dogovora Hitler-Stalin je vsiljevala Španiji tako politični, da brez diskusije ne sprejemamo zunanje politike sovjetske vlade. Zaradi tega smo bili mi tisti, katere je bilo treba likvidirati.

Dogovor Hitler-Stalin ni le razdelil španske republikanske emigracije, ki se nikoli ni več združila, in s tem praktično uničil velikansko vrednost enotnosti, temveč je tudi 500.000 beguncem v Franciji (kakor tudi revolucionarno elito vseh dežel Evrope, ki se je v Francijo zatekla) pustil popolnoma razorožene na milost in nemilost internacionalnega fašizma, ki je imel Francijo za svoj plen.

Vsi stari zavezniki Komunistične partije pa tudi njeni mnogi člani so jo začeli napadati. Vsi tisti pa, ki so ostali zvesti partiji in ki so se borili za izvajanje nove politike, so ali izgubili ali pa so začeli izgubljati zaupanje ne samo v sedanje informbirojevske vodstvo, temveč tudi v Kominterne, kakor tudi v egejalnost ruskega vodstva. To se je dogodilo v emigraciji. Kakor tudi v sami Španiji. Vse to je pripomoglo k ustvarjanju položaja, v katerem so španski informbirojevski voditelji nespodobni, da mobilizirajo množice v borbi proti Francu, istočasno ko ostale antifasiistične sile odbijajo sodelovanje z njimi.

Na razstavah smo občudovali lepe narodne motive.

(Nadaljevanje sledi)

